

۲۰۲۰/۰۳/۰۴

اختر محمد یوسفی

توافقنامه روی کاغذ

هنوز رنگ قلم امضا کنندگان آن در روی کاغذ توافقنامه کاغذی ۲۹ فبروری ۲۰۲۰ میلادی دوحه در بین ایالات متحده آمریکا با طالبان خشک نشده است، که طالبان این نوکران بیگانه که صد فیصد (۱۰۰%) در خدمت مستقیم

آی. اس. آی. پاکستان قرار دارد، بلادرنگ خلاف مواد مندرج توافقنامه امضا شده دوحه در بین ایالات متحده آمریکا و طالبان امر حملات وحشیانه گروپ های تروریستی خویش را نه بر قوای ایالات متحده آمریکا و متحدین ناتو بلکه تنها و تنها بر نیروهای حکومتی و مردم عام افغانستان صادر نمودند. تروریستان ادعا دارند که هفته کاهش خشونت ها پایان یافته است.

فقط دو روز بعد از امضا توافقنامه دوحه بین ایالات متحده آمریکا و طالبان نگذشته،

بود که طالبان در ولسوالی نادر شاه کوب و ولایت خوست در وقت تماشای بازی فوتبال در اثر انفجار سه فرد ملکی بیگانه کشته و ده تن از افراد ملکی بیگانه را زخمی ساخته اند.

هر توافقنامه و قرارداد زمانی جنبه عملی و پایدار خود را درست طی کرده می تواند که در توافقنامه و قرارداد توازن عملی و عادلانه در بخش تأمین منافع طرفین اصلی توافقنامه و قرارداد در نظر گرفته شده باشد. جریان

مذاکرات بین ایالات متحده آمریکا و طالبان مدت طولانی را دربرگرفته، در یازده دور مذاکرات بعد از مذاکره هیأت جانب آمریکا بکابل سفر نموده بودند. هیأت آمریکا مدعی بودند که مطالب مطروحه بحیث با طالبان را به مقامات حکومتی و سیاسیون افغان شریک ساخته و موافقه مقامات حکومتی افغان و سیاسیون افغان در فیصله ها در نظر گرفته است. مگر مواد مندرج "توافقنامه" امضا شده قطر نه تنها اینکه غیر قانونی و ناقص بوده بلکه جنجال برانگیز و غیر عملی می باشد. بسیاری از مواد مندرج توافقنامه قطر بشمول رهایی پنجهزار زندانی جنایتکار طالبان از زندان های افغانستان غیر عملی میباشد.

طوریکه من بارها در چندین نوشته قبلی خویش مکرراً در مورد مذاکرات غیر قانونی ایالات متحده آمریکا با طالبان و عدم عملی بودن و نا عادلانه بودن چنین مذاکرات تذکر داده بودم که مذاکرات ایالات متحده آمریکا با طالبان با چنین شیوه عدم اشتراک طرف قربانیان جنگ در مذاکرات به هیچ صورت به صلح واقعی و پایدار در افغانستان نمی انجامد.

مذاکرات ایالات متحده آمریکا با طالبان بزودی نشان داد که تمام این همه هیاهوی مذاکرات پس پرده در عدم موجودیت تضمینات معتبر طرفین درگیر در جنگ افغانستان بخصوص پاکستان و ایران بی نتیجه است.

مذاکرات ایالات متحده آمریکا با طالبان بدون تضمینات معتبر طرفین درگیر در جنگ افغانستان در حقیقت تیاتر سازمان یافته مستقیم آ. اس. آی. پاکستان در تحت نام طالبان عملی می شود. پاکستان در بازی خود میخواهد از یکطرف بتواند کمک های اقتصادی ایالات متحده آمریکا را بدون ممانعت و توقف بدست آورند و از جانب دیگر

هم بتوانند طالبان بیشتر از پیش برای جنگ و

خونریزی تقویت نمایند تا بحیث نیروی بدیل دولتی در افغانستان آماده شوند.

پاکستان چنین توطیه خاینانه خود را نیز بعد از امضا معاهده ژنیو در چهار سال مذاکرات متواتر دوجانبه و چند جانبه در بین افغانستان و پاکستان که با تضمین ایالات متحده آمریکا و اتحاد جماهیر شوروی وقت تحت نظر سازمان ملل متحد در ماه اپریل ۱۹۸۸ میلادی صورت گرفته بود انجام دادند. پاکستان تعهدات امضا شده خود را در معاهده ژنیو پیرامون صلح در افغانستان نیز عملی نکردند و در سه دهه اخیر نیز با کمک اجیران خود به جنگ نیابتی به بهانه های مختلف در افغانستان ادامه دادند.

صدور اوامر وزیر خارجه پاکستان شاه محمود قریشی برای رهایی زندانیان جنایتکار طالبان ثابت می سازد که امریکا هم در پس پرده در گرو توطیه پاکستان شامل است.

مذاکرات کنونی "صلح" ایالات متحده امریکا با طالبان و امضای توافقنامه بدون ضمانت جوانب در گیر جنگ مطابق سناریوی سازمان یافته دستگاه استخباراتی آی. اس. آی. پاکستان آغاز و انجام رهبری گردیده است.

این بازی غیر عملی و ناعادلانه آی. اس. آی. پاکستان در تصویر تیاتر طالبان در طی چندین سال مذاکرات پس پرده با ایالات متحده امریکا چنان شکننده میکیاز نمود اند که به جهانیان بخصوص ایالات متحده امریکا و متحدین غربی نشان بدهند که پاکستان (۱۰۰ %) صد فیصد تلاش نموده اند تا زمینه توافقنامه صلح ایالات متحده امریکا با طالبان را فراهم نموده است، مگر این خود افغانها هستند که برای تأمین صلح در کشور شان آماده نیستند. در مواد توافقنامه صریح تذکر رفته است که طالبان بعد از مذاکرات و امضای توافقنامه با ایالات متحده امریکا باید مذاکرات بین الافغانی "صلح" را آغاز نمایند.

اکنون توطیه پاکستان و طالبان بعد از امضای توافقنامه دوحه با ایالات متحده امریکا چنین آغاز گردیده است می خواهد که قبل از آغاز مذاکرات بین الافغانی "صلح" با آنکه علنی فریاد میزند که دولت موجود افغانستان را به رسمیت هم نمی شناسد، نخست پنجهزار زندانی جنایتکار خود را با کمک ایالات متحده امریکا به بهانه حسن نیت از زندانیهای افغانستان رها میکند.

بر اساس تجارب قبلی موجود و مستند که از طالبان وجود دارد، به یقین کامل این پنجهزار زندانیان جنایتکار رها شده طالبان از زندانیهای افغانستان مستقیماً به جبهات جنگ با طالبان تحت رهبری آی. اس. آی. پاکستان می پیوندند.

* اگر واقعاً افغانها میهن خود را صادقانه دوست دارند منافع ملی افغانستان را ترجیح دهند.

* افغانهای میهن دوست باید هوشیار باشد، اختلافات شخصی، قومی و مذهبی در بین خود را در این مرحله حساس و سرنوشت ساز کشور در مقابله با دشمن کنار بگذارند.

* افغانها میهن دوست متحدانه در دفاع از مادر وطن خود در برابر توطیه های دشمن مردانه وار ایستاد شوند.

پاکستان با این توطیه فریبنده خویش بعد از امضای توافقنامه ایالات متحده امریکا با طالبان مزدور خود می خواهد که صفوف جنگ طالبان را در افغانستان تقویت نمایند. پاکستان می خواد مانند دهه ۱۹۹۰ میلادی دوباره زمینه هرج و مرج را در افغانستان میسر سازد تا دولت موجود افغانستان را همزمان با خروج قوای ایالات متحده امریکا و ناتو سقود بدهند و حکومت وحشت طالبان دوباره بقدرت برساند.

مرگ بر توطیه های پاکستان و ایران با نوکران حلقه بگوش شان در افغانستان.

به وحدت مردم شریف و دلیر افغانستان عزیز.

پای.

توافقنامه روی کاغذ